

[Christmas Møller.]

haanligt talte om, at Landbruget nu kommer og klager, fordi Bønderne faar for lidt for deres Smør og deres Flæsk, tror jeg, den højtærede Statsminister skulde have et lille Kursus hos Landbrugsministeren i, hvorledes han skal tale om disse Spørgsmaal. Ser man paa Landbrugets Indtægter, som de ligger i Øjeblikket, ser man paa Landbrugets Eksportpristal, som i Dag ligger meget betydeligt under Pristallet for 1913—14, og ser man paa Landbrugets Udgifter, som paa en Række Omraader ligger betydeligt over, op til 120 pCt. over Udgifterne i 1914, Tal, som jeg nævnte i min Tale under Finanslovsforslagets første Behandling, saa tror jeg ikke, den højtærede Minister vil kunne bestride, at der i Virkeligheden er Krisetilstand for Landbruget herhjemme, og saa tror jeg, den højtærede Statsminister har gjort Regeringen, sig selv og sine Partier en meget daarlig Tjeneste ved at udtale sig saa haanligt om Landets Hovederhverv, som han har gjort.

Den højtærede Statsminister sagde endelig, at han havde tværtimod hørt, at der var Misfornøjelse med, at Rigsdagen ikke kom hjem til 1. April. Hvor han har hørt dette, ved jeg ikke. (*Statsministeren* [Stauning]: Jeg sagde, at jeg havde hørt det i Rigsdagen.) Naa, i Rigsdagen, siger den højtærede Statsminister, saa kan han maaske ogsaa nævne Navnene. Det, det kommer an paa, er jo ikke, hvad den højtærede Minister har hørt af et eller andet Medlem. I den Konference, der var mellem Partiformændene, har han i hvert Fald ikke hørt det fra min Side. Dér har jeg givet Udtryk for, at Tempoet inden 1. April ikke var af en saadan Karakter, som jeg mente, det burde være — Anskuelserne herom er altsaa forskellige —, og at man paa en Række Omraader maatte give en ganske anden Tid til Forhandling, end der kunde blive, naar man skulde hjem saa hurtigt.

Og — siger den højtærede Statsminister — naar nu Rigsdagen sendes hjem, vil Regeringen naturligvis interesseret følge Begivenhederne. Den højtærede Statsminister vil jo følge Begivenhederne et langt Stykke af Tiden, mellem Rigsdagssamlingens Slutning og den første Tirsdag i Oktober fra De Forenede Stater i Amerika, dér lægger vi altsaa trygt Skæbnen i Statsministerens Haand. Hvis den højtærede Statsminister, naar han er derovre, kunde tage sig af det erhvervspolitiske Problem, som ligger i Samhandelen med De Forenede Stater, hvor vi i Aarevis har købt for 200 eller 250 Mill. Kr., og hvor vi i 1929 solgte for 18 Mill. Kr. og i 1930

for 9 Mill. Kr., og sørge for, at de sidste 9 Mill. Kr. ikke ogsaa ryger, gjorde han dog i alle Tilfælde paa dette Omraade nogen Nytte.

Til den højtærede Finansminister vil jeg gerne sige, at hans Bemærkninger om Spar-sommeligheden og Militærudgifterne forstod jeg ikke. Det, vi har krævet, er, at Militærlovene, saaledes som de er, faar deres rigtige Udtryk paa Finansloven. Vil den højtærede Finansminister benægte, at Lovene af 1922 ikke faar det ved den nuværende Affattelse af §§ 22 og 23? Den højtærede Forsvarsminister har sagt noget ganske andet.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen skal jeg sige, at naar det ærede Medlem talte om Lønninger, tror jeg, det kunde være overmaade formaalistjenligt for ham at drage en Sammenligning mellem Lønningerne i Københavns Kommune, ogsaa for de højest lønnedes Vedkommende, og Lønningerne i Staten baade efter den nugældende Lønningslov og efter den Lønningslov, som træder i Kraft fra 1. Juli i Aar, saa vil det ærede Medlem se, hvorledes man i den socialdemokratisk styrede Kommune giver betydelig højere Lønninger end i Staten. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kan jo heller ikke være uvidende om, at da en høj Embedsmand vandrede fra Københavns Kommune over til Central-administrationen som Departementschef i Finansministeriet, fik han ikke blot Løn som Departementschef, men der blev tildelt ham, hvilket jeg aldeles ikke skal kritisere, to Bierhverv, som gav et Tillæg til Departementschefslønnen.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte dernæst om det erhvervspolitiske Nævn, og det var næsten frydefuldt at høre, hvorledes han og det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, om jeg saa maa sige, delte Ansvaret for, at det erhvervspolitiske Nævn ikke havde bestilt noget fra 1929 til 1931. I den Lov, vi har om det erhvervspolitiske Nævn — det var en anden Lov i Rigsdagssamlingen 1929—30, i indeværende Rigsdagssamling er det Loven om Fremme af danske Erhvervsinteresser — hedder det i § 2 —, jeg beder om Tilladelse til et kort Citat: „Nævnets Opgave er at følge Landets erhvervsmæssige Udvikling . . .“. Jeg nærer ikke den fjerneste Tvivl om, at Medlemmerne af det erhvervspolitiske Nævn har fulgt denne Udvikling og ikke behøvede gode Raad hos det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen for at følge med. Men saa staar der videre i Paragraffen: „modtage Henvendelser fra Erhvervene“ — jeg for-